

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe

COM(2014) 258 final – 2014/0136 (COD)

(2014/C 458/05)

Sprawozdawca: **Pierre-Jean COULON**

Rada, w dniu 22 maja 2014 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 3 lipca 2014 r., zgodnie z art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiły zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe

COM(2014) 258 final – 2014/0136 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 15 lipca 2014 r.

Na 501. sesji plenarnej w dniach 10–11 września 2014 r. (posiedzenie z 10 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 142 do 1 – 3 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

- 1.1 Wniosek jest zgodny z dążeniem Komisji, by nadać nowy impuls promowaniu swobodnego przepływu towarów.
- 1.2 EKES przyjmuje z zadowoleniem wybór formy rozporządzenia, które nadaje szczególnego znaczenia tej kwestii, dotyczącej przeważającej większości obywateli UE, a także konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich.
- 1.3 EKES stanowczo nalega, by zachowano bezkompromisowość, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo ludzi, zwierząt i własności w całym łańcuchu projektowania, wytwarzania, dystrybucji, instalacji i eksploatacji urządzeń.
- 1.4 Jednocześnie EKES domaga się jak największej czujności w odniesieniu do prób podrabiania, zwłaszcza urządzeń produkowanych poza UE.
- 1.5 Trzeba rygorystycznie stosować system kar i uściślić ich charakter, a także ich minimalną wysokość.
- 1.6 EKES zwraca się do Komisji, by monitorowała szczególnie postanowienia dotyczące zasilania gazem w państwach członkowskich. Monitorowanie wymaga odpowiedniej koordynacji poszczególnych dyrekcji generalnych.

2. Wniosek dotyczący rozporządzenia, jego konsekwencje i zawarte w nim przemyslenia

- 2.1 W dyrektywie 2009/142/WE dokonano kodyfikacji dyrektywy 90/396/EWG w sprawie urządzeń spalania paliw gazowych. Była to jedna z pierwszych dyrektyw mających na celu harmonizację, opartych na zasadach „nowego podejścia”.
- 2.2 EKES uważa, że wniosek może zagwarantować zaufanie konsumentów do jakości produktów dostępnych na rynku, a także podkreślić znaczenie wzmocnienia nadzoru rynku.
- 2.3 Zebrane doświadczenia pokazują, że trzeba zaktualizować i wyjaśnić niektóre postanowienia dyrektywy, nie dokonując jednocześnie zmiany jej zakresu stosowania. Dotyczą one definicji właściwych dla sektora, formy i treści informacji przekazywanych przez państwa członkowskie w sprawie ich warunków zasilania gazem, a także powiązań z innymi aktami prawnymi, mającymi na celu harmonizację unijnych przepisów, stosującymi się do urządzeń spalających paliwa gazowe. Wniosek dotyczący rozporządzenia opiera się rzecz jasna na art. 114 Traktatu.
- 2.4 EKES popiera zastąpienie obecnie obowiązującej dyrektywy rozporządzeniem, które aktualizuje i wyjaśnia niektóre z jej postanowień, gwarantuje jednolite wdrażanie proponowanego prawodawstwa w całej UE, a także eliminuje różnice w traktowaniu podmiotów gospodarczych w UE.

2.5 Z drugiej strony, podstawowe obowiązkowe wymogi i procedury oceny zgodności obowiązujące producentów powinny być identyczne we wszystkich państwach członkowskich.

2.6 Celem proponowanego rozporządzenia jest uzgodnienie dyrektywy 2009/142/WE z decyzją nr 768/2008/WE dotyczącą nowych ram prawnych (NLF) oraz z przyjętym w 2008 r. „pakietem towarowym” (często zwanym „pakietem Verheugena”). Uwzględniono w nim również rozporządzenie (UE) nr 1025/2012, a także wniosek dotyczący rozporządzenia przyjęty przez Komisję 13 lutego 2013 r. w sprawie nadzoru rynku w odniesieniu do produktów. Celem tego wniosku jest stworzenie jednego instrumentu prawnego dotyczącego działań w zakresie nadzorowania rynku w dziedzinie towarów niespożywczych.

2.7 Przewiduje się zwłaszcza:

- usunięcie limitu temperatury, wynoszącego 105 °C;
- wprowadzenie definicji, których obecnie brakuje w dyrektywie 2009/142/WE, a także zharmonizowanej treści i formy dla wszystkich państw członkowskich.

Skutkiem rozporządzenia będzie większa konkurencyjność przedsiębiorstw europejskich.

2.8 W kierunku większej czytelności przepisów dotyczących zasilania państw członkowskich gazem

2.8.1 Należy odnotować, że publikowane obecnie informacje są niewystarczające. Wniosek definiuje wskaźniki, które powinny znaleźć się w powiadomieniach, by lepiej zagwarantować kompatybilność urządzeń z różnymi rodzajami gazu zasilającego państwa członkowskie, oraz przewiduje zharmonizowaną formę tych powiadomień. EKES uważa, że ta kwestia ma zasadnicze znaczenie zarówno z punktu widzenia ułatwienia konsumentom dostępu do gazu, jak i zróżnicowania źródeł zasilania gazem państw członkowskich. Wymaga ona odpowiedniej koordynacji poszczególnych dyrekcji generalnych (ds. przedsiębiorstw, energii itd.).

2.9 Wprowadzanie na rynek urządzeń gazowych i osprzętu gazowego, obowiązki podmiotów gospodarczych, oznakowanie CE, swoboda przepływu

Zgodnie z decyzją NLF wniosek zawiera powtarzające się przepisy unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego odnoszącego się do produktów oraz określa obowiązki odpowiednich podmiotów gospodarczych (producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów itd.).

Zachowano w nim postanowienie, zgodnie z którym osprzęt nie zostaje opatrzony oznakowaniem CE. Niemniej certyfikat towarzyszący osprzętowi został określony jako „certyfikat zgodności osprzętu”, aby umożliwić bardziej wyczerpującą definicję i precyzyjniej określić jego treść.

2.10 Harmonizacja, notyfikacja i zgodność

2.10.1 Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 określa horyzontalne ramy prawne normalizacji. W celu zapewnienia pewności prawa we wniosku pominięto de facto te przepisy dyrektywy 2009/142/WE, które dotyczą tych samych zagadnień. Wniosek, który jest pod tym względem zgodny z NLF, poprawia kryteria notyfikacji jednostek notyfikowanych oraz wprowadza szczególne wymogi dla organów notyfikujących. Co się tyczy oceny zgodności, zachowano te same procedury. Nie można zapominać, że zgodność wiąże się z odpowiedzialnością. Dzięki niej osiąga się wysoki poziom ochrony interesów publicznych (bezpieczeństwa, racjonalnego wykorzystania energii, ochrony konsumentów itp.).

2.11 Jeżeli chodzi o obowiązki producentów, EKES postuluje:

- wymóg, a nie tylko możliwość, prowadzenia ewidencji, w której byłyby zapisywane skargi dotyczące urządzeń i przypadki odzyskania;
- inicjatywy mające na celu badanie racjonalnego wykorzystania energii. Omawiane urządzenia powinny zostać objęte bardzo istotną dla EKES-u polityką oszczędności energii i efektywności energetycznej.

2.12 Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku zacznie obowiązywać dwa lata po jego wejściu w życie, aby dać producentom, jednostkom notyfikowanym, państwom członkowskim i europejskim organom normalizacyjnym czas konieczny do przyjęcia tych nowych przepisów.

Bruksela, 10 września 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE